

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

Novokněz, otec Vavřinec - premonstrát , v naší farnosti.

září 2013

SLŮVKO FARÁŘE

R.I.P.

Milí farníci,

nadpis tohoto slůvka není zase nějaká tajemná šifra, ale je to zkratka latinského „Requiescat in pace“, tedy česky „Odpočívej v pokoji“. Asi ji znáte např. z náhrobních kamenů.

Toto zářijové slůvko drobnou oklikou míří do „prostoru“ tzv. posledních věcí člověka, mezi které určitě patří i ne zrovna oblíbená, ale přesto reálná a velmi citlivá oblast toho, jak a kam pohřbívat naše zemřelé rodinné příslušníky a známé.

Donedávna jsme vnímali a brali akt pohřbívání za samozřejmý, vždyť máme svůj hřbitov. Musím se na tomto místě zmínit o skutečnosti, která v současné době nastává.

Hřbitov je sice v majetku farnosti, avšak na základě uzavřené nájemní smlouvy je užíván a spravován městem Dolní Benešov. Kapacita míst pro pohřbívání se v některých případech naplňuje a vyžaduje neodkladné řešení! Jedná se zejména o zajištění míst pro ukládání urny do hrobu s ohledem na současný nárůst tohoto způsobu pohřbívání. Je to samozřejmě svobodná vůle rodin nebo přání zemřelého, pro jaký způsob pohřbení se rozhodnou.

Z historie hřbitova je známo, že hřbitovní plocha byla již třikrát rozšiřována, zbývá tedy poslední a jediná možnost rozšíření plochy, a to severním směrem, jak je to dáno územním plánem města.

Vědoma si nutnosti řešení jedná v současné době farnost s městem o způsobu rozšiřování a složitém technickém řešení, zejména snižování podzemních vod ze současné i budoucí rozšířené plochy. Toto nutné a složité řešení bude také náročné na finanční prostředky. Z návrhu koncepce rozšíření plochy hřbitova, která je v jednání, se zatím jeví reálná a méně náročná příprava pro urnová místa tak, aby nebyla narušena jejich návaznost v jedné ploše, bez roztříštěnosti v ploše hřbitova.

Dovolím si vás touto cestou vyzvat k ohleduplnosti, trpělivosti a dodržení piety na místě posledního odpočinku, aby opravdu mohlo platit ono R.I.P.

Pavel Kuchař, farář

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na září 2013

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	2.9.	18.00	Za Michala Bako, za rodiče a švagra	
Út	3.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	4.9.	18.00	Za Helenu Prchalovou, manžela a rodiče z obou stran	
Čt	5.9.	18.00	Za + Marii Drastichovou, manžela, rodiče a sourozence	
Pá	6.9.	Záb 18.00	Za + Petra Slaninu – měsíční	
So	7.9.	14.00	Prosbá o boží požehnání pro občany města Dolní Benešov	
Ne	8.9.	7.00	Na poděkování za dar života, za + manžela Bernarda, + bratra ...	
Ne	8.9.	Záb 8.30	Poděkování P.Bohu za přijaté milosti a za 80 let života	
Ne	8.9.	10.00	Poděkování P.Bohu za 70 let života, 40 let manželství s prosbou..	
Po	9.9.	18.00	Za Jindřicha Ostárka, sestru a dvoje rodiče	
Út	10.9.	17.00	Za + Annu Faikovou, manžela a dceru	
St	11.9.	16.30	Za + rodiče Gajdečkové, Novákové a přízeň	
Čt	12.9.	18.00	Za + Brigitu Gelnarovou a otce	
Pá	13.9.	Záb 16.30	Za Herberta Kříže, dvoje rodiče a přízeň	
So	14.9.	14.00	Poděkování za přijaté milosti a dar zdraví 70-níků z DB a ZÁ ...	
So	14.9.	ČK 17.00	Za živé a + farníky a dobrodince kaple	
Ne	15.9.	7.00		
Ne	15.9.	Záb 8.30	Poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar zdraví a živou rodinu	
Ne	15.9.	10.00	Za + otce, celou živou rodinu a celé + příbuzenstvo	
Po	16.9.	18.00	Za Leoše Buhlu a dvoje + rodiče	
Út	17.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	18.9.	18.00	Za + Jindřicha Onderku, manželku a rodiče	
Čt	19.9.	18.00	Za + Martu Bittovou, 2 manžely, rodinu a přízeň	
Pá	20.9.	Záb 18.00	Za Janu Schmuckovou, dva manžely, zetě a přízeň	
So	21.9.	7.00	Za členy Živého růžence	
So	21.9.	11.00	Poděkování P.Bohu za 50 let společného života	
Ne	22.9.	7.00	Za Ericha Sekáčka, manželku, sourozence a rodiče z obou stran	
Ne	22.9.	Záb 8.30	Za Annu Otipkovou, manžela, dvoje rodiče, živou rodinu a přízeň	
Ne	22.9.	10.00	Za + Bedřicha Ranoše, manželku, 2 padlé bratry, sestru a přízeň	
Po	23.9.	18.00	Za Annu Bilíkovou, manžela, přízeň a duše v očistci	
Út	24.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	25.9.	18.00	Za + Marcelu Gajdečkovou – výroční	
Čt	26.9.	18.00	Za + Lenku Moravcovou – výroční	
Pá	27.9.	---	--- (není mše sv. v Zábřehu – maluje se kostel)	
So	28.9.	11.00	Poděkování za úrodu zemskou a prosba o požehnání pro farnost..	
Ne	29.9.	7.00	Za + Ladislava Čičáka - měsíční	
Ne	29.9.	DB 8.30	Za + syna a přízeň	
Ne	29.9.	10.00	Za +rodinu Krměčkovou, Žákovou a prosba o boží požehnání...	
Po	30.9.	18.00	Poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar zdraví, živou rodinu ...	
Út	1.10.	6.30	Za živé a + farníky	
St	2.10.	18.00	Za Karla Onderku, dvoje rodiče, za živou a + rodinu	
Čt	3.10.	18.00	Za Miroslava Nováka, + rodiče a příbuzenstvo	
Pá	4.10.	6.30		
Pá	4.10.	Záb 18.00	Za Josefa Klemense, manželku, syna a dvoje rodiče	Záb-NE
So	5.10.	7.00	Poděkování za 60 let společného života, za rodiče z obou stran ...	
Ne	6.10.	7.00	Za členy Živého růžence	
Ne	6.10.	Záb 8.30	Na poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar zdraví, živou ...	
Ne	6.10.	10.00	Za rodiče Holečkové, Dombkové, jejich děti, zetě a snachy	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Zápis ze schůze pastorační a ekonomické rady
ŘKF Dolní Benešov ze dne 26.8.2013

Přítomní:

Pavel Kuchař - farář, Marie Bábíková, Terezie Kubíková, Věra Dudová, Monika Hudeczková, Iveta Vavřínková, Gerhard Bazan, Josef Zawadský, Maxmilián Pačka, Jan Harazim

Přivítání členů farní rady a krátká vstupní modlitba.

Objekty - současný stav a výhledy:

Akce ve spolupráci s městem Dolní Benešov:

Oprava Červené kaple:

- oprava byla ukončena v řádném termínu také díky velké pomoci Města Dolní Benešov (300 tis. Kč). Celkové náklady činily 379 tis. Kč s DPH. Mimo plánovanou opravu štítu kaple byla provedena i nezbytná výměna oplechování a další drobné práce

Oprava hřbitovní kaple: ukončena nátěrem fasády

Hřbitov - rozšíření a úpravy:

- je nutné řešit nedostačující prostory pro umístění hrobů (především urnových)

koncepce: zpracovány 2 varianty návrhů na rozšíření hřbitova (s Obřadní síní a bez Obřadní síně) o pozemek farní zahrady

realizace: ještě v letošním roce bude připravena projektová dokumentace pro zjištění ceny, dalších možností a geologický průzkum (výše hladiny podzemní vody)

Akce, které si může farnost zajistit ve vlastní režii:

Výmalba kostela sv. Urbana v Zábřehu:

- smlouva je již uzavřena (na částku 153 tis. Kč)
- začátek prací od 23.9.2013 (v neděli 22.9. bude sloužena mše sv. v 8.30 ve farním kostele, Pá 27.9. v Zábřehu nebude)

Oprava varhan:

- akce je uzavřena, poslední splátka je uhrazena, počátkem září proběhne přeladění nástroje

Farní sál

- byly zhotoveny nové police na drobné nádoby
- jsou odstraněny problémy s přívodem teplé vody do patra

Předloženy jsou nabídky k projednání výběru **vhodného typu topení** do lavic. Doporučeno navštívit pro srovnání některé z farností, kde již tento typ topení využívají.

Byla provedena oprava soklu u vstupních dveří do kostela sv. Martina.

Ekonomika farnosti:

Bylo pořízeno nové kvalitní ozvučení na hřbitov a do Červené kaple v hodnotě 18 000 Kč, které se osvědčilo a má kladné ohlasy.

Oplatky farnosti Dolní Benešov – z celkového počtu 2000 krabiček zbývá naplnit oplatky cca 210 krabiček. Tím akce končí. Je proto vhodné navrhnout jiný způsob prezentačního „předmětu“. Je vhodné navrhnout logo farnosti a návrhy možných předmětů – pomoc oslovených občanů.

Pastorace + logistika + akce farnosti:

Proběhne školení pro naše lektory (farníci, kteří čtou biblické texty při bohoslužbách), které bude ve 2 termínech - 1. setkání v sobotu 7.12.2013, druhý termín bude v průběhu ledna 2014. Zúčastní se i lektori z farnosti Vřesina.

Byla navýšena kapacita webových stránek farnosti pro možnost vkládání většího počtu informací, fotografií a příspěvků.

Poděkování za úrodu proběhne v sobotu 28.9.2013. Setkání angažujících se proběhne 28.8. v 19 hod. ve farním sále.

Šípková slavnost : 26.10. od 19 hod., cena vstupného s večeří 200 Kč.

Biřmování bude spojeno s Krmášem dne 9.11.2014 při velké mši svaté (přihlášeno je 36 biřmovanců). Příprava bude probíhat od 2. pol. října.

V roce 2014 bude naše farnost součástí Svatováclavského hudebního festivalu.

Bratrstvo sv. Josefa: sbírka brýlí i sbírka šatstva pro azylové domy se setkala s kladnými ohlasy, jak ze strany farníků, tak ze strany „obdarovaných“. Možnost zapojit se do sbírek z okolí (např. sbírka kol pro Afriku atd.).

Ostatní:

- V příštím roce bude opět „exhibiční“ fotbalový zápas kněží na hřišti v Zábřehu
- Navrženy možnosti Poutí v roce 2014, které budou ještě upřesněny.
- Navrhnout možnosti pro zajištění bezpečnosti pohřebních průvodů.
- Termín další schůze farní rady: listopad 2013

Ze zápisu z jednání Farní rady zkrátil PK.

Noční křížová cesta

V horkém pátečním podvečeru 02.08.2013 jsme se vydali do Zlatých Hor autobusy fa KOZAK Tour již po jedenácté na noční křížovou cestu, kterou jako vždy zajišťují Římskokatolická farnost Dolní Benešov a Římskokatolická farnost Kravaře spolu s místní organizací KDU-ČSL, a kterou vedou farníci z Jeseníku již více než třicet let. Poutníci z Dolního Benešova, Kravaře, Štěpánkovic, Koberic a jednotlivci z dalších okolních farností byli ve věku od 8 až do 82 let.

Cestou jsme se zastavili v Hynčicích, což je vesnice několik kilometrů za Městem Albrechtice, kde jsme měli v místním kostele Sv. Mikuláše mši svatou, slouženou naším panem farářem. Krásný kostel, který před půl stoletím býval plný věřících, teď navštěvuje v neděli několik farníků. Kostel je dnes v ubohém, opravdu špatném stavu. Kolem kostela je místní hřbitov a několik polorozpadlých a zničených budov. To je výsledek čtyřicetileté devastace kraje komunismem a dalších dvaceti let nedostatku křesťanů ve zdejší oblasti.

Pak jsme odjeli do Zlatých Hor, kde na okraji města začala ve 21.00 hod tzv. noční křížová cesta se 14. zastaveními, které jsou neustále zdokonalovány. Jde se lesem pěšky do kopce po 4 km dlouhé lesní cestě s osvětleným křížem vpředu, s krátkými modlitbami u každého zastavení. Neseme s sebou také ozvučení s mikrofonom, takže všichni poutníci mohou vše dobře slyšet. Na konci křížové cesty po půl druhé hodině chůze nás vítá osvětlený poutní kostel Panny Marie Pomocné i zvony z jeho věže. Vzhledem k hojné účasti poutníků (asi 200 lidí), byly při závěrečné adoraci v kostele otevřeny dveře a poutníci byli i na nádvoří. Po nabrání vody z poutního místa jsme se kolem půlnoci vraceli domů. Někteří v autobuse usnuli, a já opojen duchovním zážitkem i velkou účastí poutníků, usnul ne spánkem spravedlivých, ale na vavřínech, takže jsem

zapomněl poutníkům poděkovat za hojnou účast na pouti, za to, že jsme letos poprvé naplnili dva autobusy, a že poprvé byli s námi i děti – školáci. Poděkování patří Terezii Kubíkové i Hubertu Weczerkovi z Kravař za celou přípravu poutě.

Ještě, že máme Nedělníček, a tak všem poutníkům od nejmladších po nejstarší děkuji, že nedali na obtíže a přišli na pout' a těším se, že i v příštím roce k Panně Marii Pomocné pojedeme na noční křížovou cestu a vybereme si o něco chladnější počasí. V závěru si ale neodpustím... Nezarmucujme mladé lidi, aby neztráceli víru v Boha, v jeho lásku, nebud'me nevstřícní a nevrlí, abychom neodradili mladé lidi od společných účastí na poutích naší farnosti.

Vilibald Švančar
Předseda MO KDU – ČSL

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma setkání : David – síla víry ve slabosti
Termín setkání: Středa 18. září 2013
Čas a místo setkání: 18:50 ve Farním sále

Texty k nastudování:

- Sir 47,2-11 O Davidovi
- Žalm 18; 23; 51
- 1 Sam 17, 37-47 Souboj s Goliášem – já jdu ve jménu Hospodina zástupů
- 1 Sam 26, 6-12 Chraň mě, abych vztáhl ruku na Hospodinova pomazaného
- 2 Sam kap.11 a 12 Davidův hřích a pokání
- 2 Sam 7, 18-29 Co jsem já, Hospodine, a co je můj dům

Příprava k biřmování

Vážení biřmovanci,
od října tohoto roku vstoupíme do roční přípravy k přijetí svátosti biřmování. Proto vás žádám, abyste zůstali na chvíli v kostele **v neděli 22.9.** (Zábřeh po mši v 8.30, D.Benešov po mši v 10.00).
Níže je rozpis našich setkání s katechezí, která je nutno dodržet a zúčastnit se jich.

Setkání	Řádný termín/čas	Poznámka
1.	Sobota 12.10. 16.00	Farní sál
2.	Sobota 16.11. 16.00	Farní sál
3.	Sobota 07.12. 16.00	Farní sál
4.	Sobota 04.01. 16.00	Farní sál
5.	Sobota 08.02. 16.00	Farní sál
6.	Sobota 01.03. 16.00	Farní sál
7.	Sobota 05.04. 16.00	Farní sál
8.	Sobota 03.05. 16.00	Farní sál
9.	Sobota 07.06. 16.00	Farní sál
10.	Sobota 21.06. 16.00	Farní sál
11.	Sobota 13.09. 16.00	Farní sál
12.	Sobota 18.10. 16.00	Farní sál
	Sobota 08.11. 15.00	Zpovědní den pro biřmovance a kmotry
	Neděle 09.11. 10.00	Biřmování při „velké“ mši svaté

Žádám tedy všechny biřmovance o vstřícnost, jelikož je možné, že některý z uvedených termínů se může přesunout na jiný den nebo na jinou dobu. Věřím, že při dobré vůli nalezneme vždy vhodné a rozumné řešení případných komplikací.

Pavel Kuchař, farář

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ZÁŘÍ

Sbírka NA CÍRKEVNÍ ŠKOLY

– neděle 15.9.2013 – odesílá se v plné výši pro potřebu církevních škol naší diecéze

Sbírka NA VÝMALBU KOSTELA V ZÁBŘEHU

– neděle 22.9.2013

Následuj mě!

Ježíšova výzva k následování až na smrt nezněla moc lacině: „Dokud jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodils, kam jsi chtěl. Ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš...Následuj mě!“ (Jan 21, 18-19)

Přesto si myslím, že pro Petra byla předzvěst utrpení nakonec zcela překryta Ježíšovým „Následuj mě“. V těch slovech, ve znovu projevené důvěře vlastně zazněla jeho plná rehabilitace. Nejenže je mu odpouštěno, ale smí z nové platformy, s odpuštěním, s novým poznáním sebe samého a s novou milostí pokračovat dál. Smí dál naplňovat poslání, které mu Pán kdysi světil.

Následovat Pána je milost, a to i za cenu utrpení. Teď už Petr rozumí. Je mu největší odměnou, že smí kráčet ve šlépějích toho, který dal za něho život a kterého si zamiloval. Později sám píše k povzbuzení nově obráceným: „K tomu jste přece byli povoláni. Vždyť i Kristus trpěl za vás, a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích.“ (1 Petr 2,21)

Osten

Apoštol Pavel ve svém druhém listě do Korinta píše: „Byl mi dán do těla osten, posel satanův, který mě sráží, abych se nepovyšoval.“ (2 Kor 12,7). My nevíme, co to bylo za osten, ale jedno je jisté: jsou skutečnosti, které nás v životě jakoby sráží. Může to být třeba nějaká slabost. A Pavel svědčí o tom, že když člověk do této oblasti pouští Boha s jeho milostí, může se mu tato skutečnost, za kterou se často i stydím stát velikým pramenem požehnání. Je si totiž dobře vědom své závislosti na Bohu. A jestliže skrze něho Bůh nadále působí dobro, bude dobře vědět, že to není pro jeho dokonalost a svatost.

Někdy nám Pán Bůh zanechá určitý projev slabosti na celá desetiletí. Každý z nás má určitou slabost, ve které zápasí. A pokud zápasí, a to nejen o vítězství nad svou slabostí, ale i o důvěru v Boží milosrdenství a štědrost, poroste v láskyplné závislosti na Bohu, v pokoře a milosrdenství. A to určitě stojí za to. Nikdo z nás neví, co by z nás bylo, kdybychom žádný osten neměli.

Co vše jsme prožívali v neděli 18. srpna?

Novokněžské požehnání

V neděli 18. srpna, navštívil naši farnost novokněž, otec Vavřinec, premonstrát, pocházející ze sousední farnosti Háj ve Slezsku. Sloužil ranní mši svatou v Dolním Benešově a v 9.30 v Zábřehu. "

Po mši sv. uděloval otec Vavřinec farníkům novokněžské požehnání.

Velkou mši svatou sloužil otec Pavel sám, a přítomnost novokněže mohli farníci využít k přijetí svátosti smíření. Otec Vavřinec pak vypomohl s podáváním svatého přijímání. I po této mši svaté bylo přítomným udělováno novokněžské požehnání.

OTEC VAVŘINEC – řeholník z řádu premonstrátů, civilním jménem Martin Šiplák (26 let), přijal kněžské svěcení z rukou svého řeholního spolubratra, biskupa Františka Václava Lobkowicze, v pátek 28. června 2013, ve strahovské basilice Nanebevzetí Panny Marie v Praze.

Primiční mši svatou sloužil premonstrátský novokněž v sobotu 6. 7. v kostele sv. Valentina v Háji ve Slezsku.

Otec Vavřinec byl tak laskavý a stejně jako v minulém čísle otec Petr Boháčik, nám také po velké mši svaté poskytl krátký rozhovor pro náš Nedělníček.

ROZHOVOR S NOVOKNĚZEM

... Otče Vavřínče, pro mnohé naše farníky jistě bylo velikým překvapením, když se dověděli, že nás navštíví novokněz z Háje. Víte, pro nás byl Háj vždycky takovým ateistickým, možné použít i slovo komunistickým místem. Jak se stalo, že z Háje vyjde v dnešní době novokněz ?

Benešov primici nepamatuje. Poslední kněz, žijící v Německu je už velmi staříčký. Vy skutečně pocházíte z Háje?

Otec Vavřinec s úsměvem odpovídá: „Já jsem se narodil v Bílovci a do čtyřech let jsme bydleli v Albrechticích. Pak rodiče koupili domeček, takže od čtyřech, nebo pěti let bydlím v Hájí.“

...Co se týče vašeho zvláštního příjmení, to je české, nebo jsou vaše kořeny ještě dál?

„Je to Slovenské příjmení, protože rodiče od mého tatínka jsou oba ze Slovenska. Tm se i vzali, ale tatka se už narodil v Ostravě. Mamka má rodiče od Valašského Meziříčí.“

... Můžete nám prozradit něco o vašem studiu a povolání do kněžské služby?

„Povolání každého z nás má úplně svojí cestu“, říká otec Vavřinec, „to jsem zjistil, když jsem se bavil s ostatními spolubratry. Nejprve jsem se vyučil automechanikem a pak jsem vystudoval strojárnu. Pak už jsem věděl, že půjdu na teologii. To už člověk pozná, že to v něm roste, že to v něm je.“

Proč jste volil řeholní kněžství a ne kněžství diecézní ? Proč premonstrát?

Dále se dovídáme: „Já jsem měl představu, protože u nás žádný řeholník nikdy nebyl, že u mě kněz je pan farář, kněz ve farnosti, takže diecézní kněz. Já jsem vůbec nevěděl, že může být i řeholní kněz. A tak když jsem nastoupil do semináře, kde jsem pomáhal i ministrovat u oltáře, když jsem to tam viděl, no hrůza, zjistil jsem, že to vůbec nechci dělat, že to prostě pro mě není. Já jsem nevěděl, že existuje řeholní kněz, to byla pro mě neznámá vesnice, až jednou k nám do farnosti přišel jeden řeholník, premonstrát, ten mě vzal na Strahov a já jsem měl jasno. Jasná volba. Máme obrovské spektrum, Máme vždycky nějakou malou komunitu na faře, třeba ve čtyřech, v pěti a odsud objíždíme farnosti. Od září budu v Jihlavě a tam budeme tři a každý z nás má asi tři farnosti okolo Jihlavy. Máme také nemocničního kaplana, nebo také vojenského kaplana jsme měli, takže naše spektrum spirituality je obrovské, prostě evangelizace“.

...Co vaše jméno, otče? Jak vlastně řeholník své jméno získá? Je mu přiděleno, nebo si ho zvolí sám?

„S řeholním jménem je to tak,“ sděluje otec Vavřinec. My si můžeme podat návrh, ale záleží vždycky na opatovi, jestli ho schválí, nebo neschválí. Já jsem si dal návrh, já jsem toto jméno chtěl, ale věděl jsem, že ho nedostanu a to z toho

důvodu, že už jeden spolubratr tohoto jména tam žil. Tak je další jméno, to je jasné. My se „civilně“ vlastně neznáme, my se známe pouze řeholními jmény. Tak jsem si říkal, oni mi ho nedají, protože dva tam být nemůžeme. No, ale ten spolubratr 12 března zemřel a já jsem nastupoval v srpnu. Vždycky, když některý ze spolubratrů zemře, tak se kanonie modlí za zemřelého a také za jeho nástupce, aby pokračoval, takže mi to vyšlo.“

...Dáte nahlédnout našim čtenářům také trochu do svého soukromí? Třeba, co vaše záliby, koníčky?

„Koníčky... no mě baví především motory, proto jsem automechanik. Auta to je moje. Spolubratři na to přišli a tak vozový park tam mám na starosti já. Vlastně měl jsem, protože teď jdu pryč. Vždycky když se něco pokazilo tak přišli za mnou. Jak to bude dál, uvidíme. A také ještě rád chodím na poutě, pěší poutě mám opravdu rád.“

...A když se vás, otče zeptám, co rád jíte? Jaké je vaše oblíbené jídlo?

Otec Vavřinec se směje a odpovídá: „ Staří kněží nám vždycky říkali: / Pamatujte si, když se vás někdo bude ptát, co máte rádi k jídlu, tak na to zásadně neodpovídejte, protože kamkoliv přijdete, tak vám to budou připravovat./ Tak na tuhle otázku vám opravdu neodpovím.“

...Otče Vavřínče, moc vám děkuji za sebe i za čtenáře Nedělníčku za váš čas a milý rozhovor s vámi. Přejeme vám do vaší služby vše dobré.

Křest dospělé osoby při velké mši svaté 18. srpna.

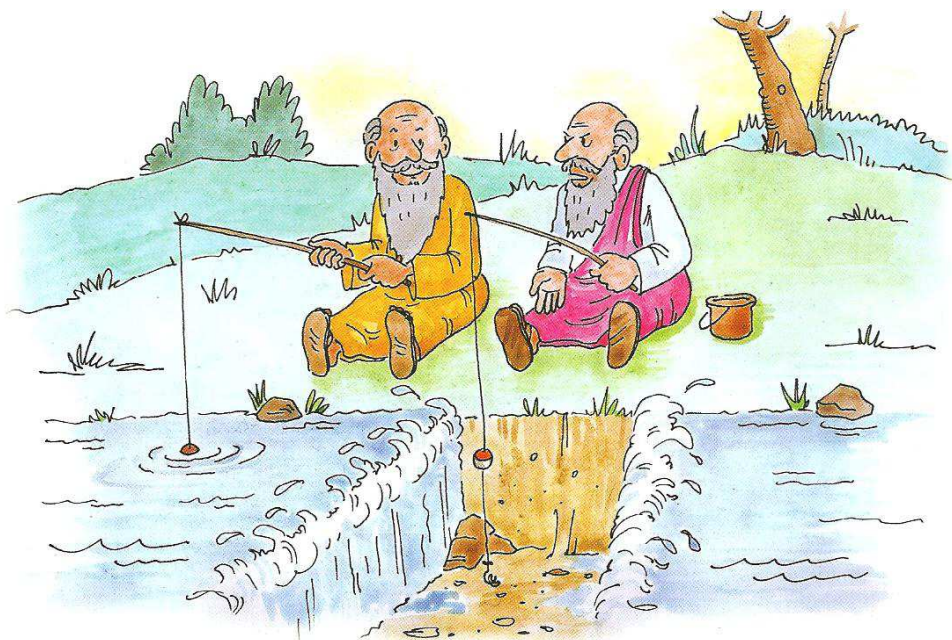

V neděli 18. srpna se uskutečnila pouť do Hrabyně.

V 17. hodin byla sloužena mše svatá, za poutníky z Dolního Benešova a Hatě, kterou sloužil otec děkan Jan Svoboda spolu s otcem Pavlem Kuchařem. Foto na zadní straně Nedělníčku.

Připravila a rozhovor vedla Marie Ohrálová

Humor

Nebud' směšný, Mojžíši!

Ilustroval Vítězslav Koutník

„Jean, nachystejte mi kulovnici, půjdeme na ryby.“

„Ale pane, nebylo by lepší vzít si udici?“

„A vy si myslíte, Jean, že když budu vyhrožovat rybáři udicí, tak mi nějakou rybu dá?“

Lidská povaha je směšná. Když někomu řeknete, že existuje dvě stě biliónů hvězd, tak vám to uvěří, aniž by je přepočítával. Ale když tentýž člověk uvidí lavičku s nápisem „čerstvě natřeno“, tak si to musí napřed zkusit...

Marie Ohřálová

SVĚTEC MĚSÍCE

SV. JAN ZLATOÚSTÝ

biskup a učitel církve

Památka 13. září

Patron: kazatelů

Atributy: anděl, holubice, kniha (* kolem 345 Antiochie; + 407 Komana)

Svého otce, vojenského velitele východní prefektury, ztratil Jan velmi mlád a jeho matka Anthusa svěřila jeho výchovu slavnému učiteli rétoriky Libaniovi. Pohanský filozof o ní řekl: "Jaké podivuhodné ženy nalézáme u křesťanů!" Jan byl výborný student, a když v osmnácti letech vyšel ze škol, lákal ho zprvu svět soudů a divadel, ale pak se u své matky připravoval na křest. Věnoval se studiu svatých knih, vedl asketický život a posléze přijal nižší svěcení. Chtěl jít na poušť, a když mu to matka rozmluvila, usadili se poblíž městské brány, aby měl klid k rozjímání.

Antiochie, třetí město říše, měla slavnou teologickou školu a tradici; Jan poslouchal biblické exegeze u Diodora z Tarsu, prvního učitele té doby. Po smrti své matky vedl přísný život postu a nočního bdění v horách mezi mnichy, ale po dvou letech se musil vrátit s otřeseným zdravím do Antiochie. Zde ho biskup Meletius vysvětil na jáhna a za pět roků na kněze; tehdy začala jeho výjimečná kariéra duchovního spisovatele a kazatele. Kázal zde vcelku dvanáct let a kolem jeho kazatelny se tísnily stále větší zástupy; jeho výmluvnost mu vynesla titul Zlatoústý. Kritizoval otevřeně nešvary doby, zasazoval se za chudé a pranýřoval sociální nespravedlnost, dovedl být něžný i sarkastický; tato jeho přímost a statečnost

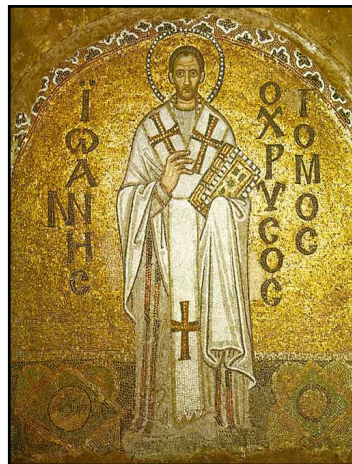
mu později vynesla vyhnanství.

Jeho věhlas se donesl až do hlavního města Konstantinopole, a když tam roku 397 zemřel nádherymilovný, ale bezvýznamný biskup Nektarios, určil všemocný ministr Entropios za jeho nástupce Jana Zlatoústého. Snad při jeho volbě mysliili především na jeho jméno řečníka a kazatele, ale v něm se brzy odhalil mnich a duchovní správce. Začal reformovat nejprve své nejbližší okolí: zbavil biskupský palác všeho přepychu, který

tam jeho předchůdce snesl, přestal přijímat hosty, aby tak škrtl veliké náklady spojené s hostinami, což pohoršilo církevní hodnostáře zvyklé žít na úrovni císařských úředníků, potulní mniši se musili vrátit do klášterů, a protože jeho pravomoc primase sahala do oblasti Malé Asie, dohlížel na vedení diecézí a nehodné biskupy sesazoval. Stejně jako v Antiochii staral se o nešťastné a chudé, organizoval za pomoci bohatých dam sociální zařízení k zmírnění bída. Pro něho i kostel byl domem chudých, a ne pouze domem Božím; měli tam najít krásu liturgie i výzdoby, jakou si mohou dopřát jen mocní tohoto světa, byl to však i azyl pro lidi nespravedlivě pronásledované. Jakmile však Jan začal kritizovat nákladné zábavy a přepych vedoucích kruhů stejně jako zlořády v kněžstvu, postavili se proti němu všichni kromě lidu, který v něm viděl ochránce; obzvláště dvorní dámy proti němu popouzely císařovnu Eudoxii. S ní se dostal do sporů nejprve kvůli kacírům, odpůrcům biskupovým, které ona chránila, a později pro kázání pranýřující ženské neřesti, v němž viděla narážku na sebe. Podařilo se jí využít nepřátelského vztahu alexandrijského biskupa Theofila k němu a poslat Jana do vyhnanství.

Jan Zlatoústý byl však v Konstantinopoli tak populární, že musilo zasáhnout vojsko, a když došlo ke krveprolití, dal se Jan do rukou úřadů a ty ho poslaly do Prenetu v Bithýnii. Nespokojenost v lidu nabyla takových rozměrů, že ho císařovna povolala zpátky - přispěla prý k tomu i nějaká tragická událost, snad zemětřesení, která pověřčivou Eudoxii polekala - ale dlouho Jan ve svém úřadu přece nezůstal.

Když se konaly okázalé slavnosti při odhalení pomníku císařovny, Jan to kritizoval, a později při jeho kázání se zdálo, jako by veřejně přirovnával Eudoxii k Herodiadě, smutně proslulé svou nenávistí k Janu Křtiteli; tehdy došlo mezi biskupem a palácem k definitivní roztržce. Byl ve své katedrále roku 404 zatčen a byl střežen ve svém domě. Když ho chtěl lid vyprostit, strhly se krvavé bitky. Proto se Jan sám vydal vojákům a byl převezen do městyse Kukusu na arménské hranici. Cestou kázal dál, a protože jeho ctitelů přibývalo, obzvláště z Antiochie, byl dán rozkaz přemístit ho 1500 kilometrů severněji, na úpatí Kavkazu; byl to pochod smrti. Ještě ve vesničce Komona, dnešním Bizeri, byl přijat s láskou a úctou, ale pak došel už jen pět kilometrů a skonal. Roku 1438 byly jeho ostatky přeneseny slavnostně z Bizeri do Konstantinopolu.

Masáž

Jmenovala se Liu a byla krásná jako Jitřenka. Bydlela v rybářské vesničce na břehu Modré řeky a její život probíhal pokojně, dokud o její ruku nepožádal rybář, který byl nejbohatší z širokého okolí.

Novomanželé několik let žili opravdu šťastně a bezstarostně. Ale takové štěstí nedokázala přenést přes srdce manželova matka, která se zlobila, že jí syn nevěnuje tolik pozornosti jako dřív. A tak začala svou snachu trápit a šířila o ní ty nejošklivější pomluvy. Liu se ze samého zoufalství rozhodla, že tchyni zabije, a vydala se k čaroději, aby ho požádala o jedovatý lektvar.

Čaroděj si Liu bedlivě vyslechl a dal jí lahvičku s růžovou tekutinou. Tu měla Liu každého dne po kapkách dávat tchyni do čaje. Čaroděj jí také poradil, že by bylo dobré, aby Liu předešla jakémukoli podezření, a proto by měla každého dne své tchyni nabídnout příjemnou masáž ramen, krku a čela.

„Do šesti měsíců bude takhle vašemu soužení konec.“

Liu trpělivě a odhodlaně celé měsíce kapala tchyni růžovou tekutinu do čaje a masírovala ji podle čarodějova návodu.

Ten každodenní rituál vytvořil mezi oběma ženami zvláštní pouto. Dokonce se spřátelily a jejich srdce se změnila. Tchyně začala vnímat, že Liu není jen krásná, ale také milá a velkorysá. A Liu zase zjistila, že její tchyně je dobrá a milující matka.

Za několik měsíců Liu zapomněla, proč vlastně k tchyni každý den chodí, kape růžovou tekutinu do čaje a proč ji masíruje. Stalo se to příjemnou součástí dne a obě ženy se na setkání těšily a pěkně si při něm popovídaly.

Ale jednoho dne se cosi přihodilo. Tchyně, i když netušila, co na ni Liu přichystala, poznamenala: „Je nám tak dobře spolu. Škoda, že umřu o mnoho dřív než ty...“

Liu se lekla a rozeběhla za čarodějem. Prosila ho, aby jí dal protijed. Na kolenou mu vysvětlovala, co všechno se stalo a jak změnila svůj názor na tchyni.

Čaroděj se usmál: „Vstaň, děvče, a neplač. V té lahvičce nebylo nic jiného než voda z lístků růží. Tím pravým protijedem na nenávisť, která ve skutečnosti sídlila ve tvém srdci, byla každodenní masáž. Když se někomu každý den díváš do očí a mluvíš s ním, nemůžeš ho nenávidět.“

Když se podíváš na člověka, který spí, nemůžeš ho dál nenávidět.

*Člověk se rodí křehký a zranitelný,
umírá tvrdý a silný.*

*Všichni tvorové se rodí zranitelní a bezbranní,
umírají scvrklí a vychrtlí.*

*Všechno, co je tvrdé a silné,
je průvodcem smrti,
všechno, co je křehké a zranitelné,
je průvodcem života.*

(Z knihy Bruna Ferrera – Úsměvy pro duši, vydalo nakl. Portal 2010, přeložila Jaroslava Fejková)

Marie Ohřálová

Rodiče, pomozte dětem se modlit !!!

*Hospodin tě chrání ode všeho zlého, On chrání tvůj život.
Žalm 121 , 7*

**Ježíši,
cítím se bezpečný,
protože vím,
že mne miluješ.**

**Jsem rád, že mne miluješ.
Miluji tě také.**

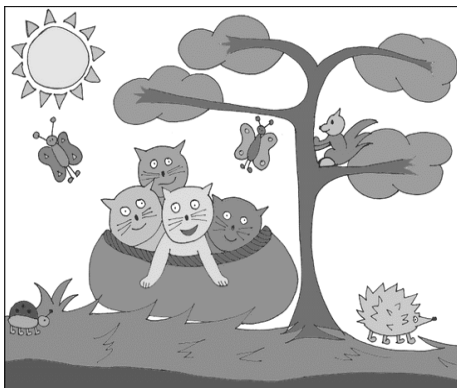
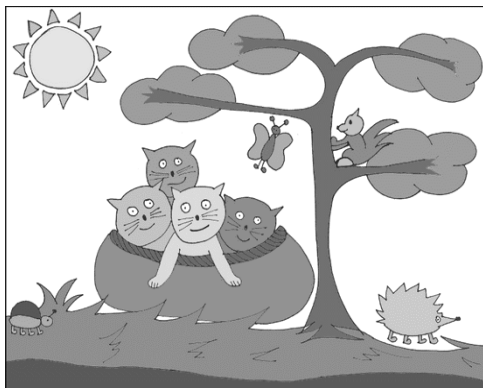
**Rodiče !!! Připomeňte svému dítěti situaci,
kdy ho Bůh ochráníl.**

(Kniha modliteb pro děti. Napsala Christiane Harder Tangvald, ilustrace Frances Hook)
Vydáno 1987.

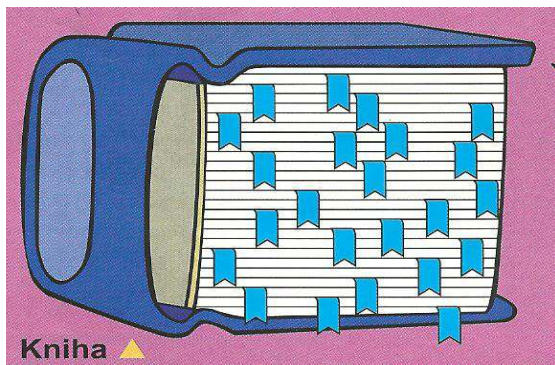
Marie Ohrálová

Dětem

Pro nejmenší- najdi pět rozdílů

SOUTĚŽ !!!

Mezi kterými listy
není v knize
vložená záložka ?
Počítej z hora.
Zvládneš to bez
pravítka?

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele,
nebo emailem : nas.nedelnicek@seznam.cz
nejpozději do neděle 29. září.

Správná odpověď minulé soutěže: Z velké kostky vypadlo 32 malých kostek (uznáno bylo i **33 a34**) Z 11 došlých odpovědí bylo 10 správných a z nich vylosoval pan farář tyto výherce : **1. cena - kniha – Lucie Ohřálová 8 let , 2. cena – biblické karty - Janička Prchalová 9 let, 3. cena – biblické pexeso Lucie Dudová 9 let. Blahopřejeme.**

Ať „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné pokojné a sváteční chvíle

Poutní mše svatá v Hrabáni v neděli 18. srpna v 17. hodin

Vydavatel:

Rímskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Věra Dudová, Marie Ohrálová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolni-benesov.webnode.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917